

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/51918 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 in het geding
tussen:

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 december 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 19 oktober 2005 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de beslissing tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel een zodanige samenhang vertoont met de berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan door de vreemdeling aangifte is gedaan dat, gelet op het feit dat voornoemde beslissing blijkt uit het uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister van 19 januari 2007 nog niet onherroepelijk is, de berechting in feitelijke aanleg nog niet is geëindigd. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat de berechting in feitelijke aanleg, waarnaar in het beleid inzake slachtoffer- en getuige-aangevers van mensenhandel wordt verwezen, uitsluitend ziet op de strafrechtelijke vervolging die gericht is op een uitspraak overeenkomstig artikel 351 van het Wetboek van Strafvordering. Het beleid verwijst niet naar andere strafrechtelijke procedures, zoals een afzonderlijke, van de strafzaak afgesplitste procedure tot het opleggen van een ontnemingsmaatregel, aldus de staatssecretaris.

2.2. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels

worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder s, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) houdt de in artikel 14, tweede lid, van de wet bedoelde beperking verband met de vervolging van mensenhandel.

Ingevolge artikel 3.48, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met de vervolging van mensenhandel onder meer worden verleend aan de vreemdeling die slachtoffer-aangever is van mensenhandel, voor zover er sprake is van een strafrechtelijk opsporingsonderzoek of vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan.

2.2.1. Volgens paragraaf B9/4.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), waarin het ten tijde hier van belang geldende beleid is vastgelegd, kan de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning worden verlengd zolang er sprake is van een strafrechtelijk opsporings- en vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit ter zake waarvan aangifte is gedaan. De geldigheid van de verblijfsvergunning wordt niet verlengd indien er geen sprake meer is van een strafrechtelijk opsporings- en vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit ter zake waarvan aangifte is gedaan.

2.2.2. Vast staat dat het Gerechtshof te 's-Gravenhage op 11 juli 2002 uitspraak heeft gedaan in de strafzaak terzake mensenhandel, welk arrest op 5 augustus 2002 onherroepelijk is geworden. Anders dan de rechtbank heeft overwogen is hiermee de berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit ter zake waarvan door de vreemdeling aangifte is gedaan, beëindigd. De omstandigheid dat uit het uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister van 19 januari 2007 volgt dat de opgelegde maatregel tot betaling van een geldbedrag aan de Staat ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel nog niet onherroepelijk is, doet aan het voorgaande niet af. Een dergelijke maatregel kan ingevolge artikel 36e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht bij een afzonderlijke rechterlijke beslissing worden opgelegd aan degene die reeds is veroordeeld wegens een strafbaar feit. Voor het oordeel dat vanwege de samenhang met deze procedure, de berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit nog niet is geëindigd, bestaat derhalve geen grond.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het bij de rechtbank bestreden besluit van 19 oktober 2005 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3.1. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard in verband waarmee zij niet kan

terugkeren naar haar land van herkomst.

De beroepsgrond kan niet slagen. Volgens het beleid inzake slachtoffer- en getuige-aangevers van mensenhandel, zoals opgenomen in paragraaf B9/4.6. van de Vc 2000, ten tijde hier en voor zover thans van belang, kunnen klemmende redenen van humanitaire aard slechts een rol spelen indien een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'voortgezet verblijf' is ingediend.

2.3.2. Voorts heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister ten onrechte heeft afgezien van het horen bedoeld in artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 juli 2003 in zaak no. 200302801/1, aangehecht ter voorlichting van partijen) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

Nu de vreemdeling in het bezwaar van 28 januari 2004 geen andere gezichtspunten naar voren heeft gebracht dan die reeds bij de minister bekend waren, is aan deze maatstaf voldaan. Dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat de vreemdeling tijdens een hoorzitting wellicht alsnog nieuwe gezichtspunten te berde zou brengen, doet daaraan niet af.

2.3.3. De minister heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat van een schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven, als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, geen sprake is. De enkele niet nader toegelichte stelling van de vreemdeling dat de inmenging in het gezinsleven niet gerechtvaardigd is en dat geen rekening is gehouden met de bestaande objectieve belemmeringen om het gezinsleven in Nigeria uit te oefenen, biedt geen grond voor het oordeel dat hij dat standpunt ten onrechte heeft ingenomen.

2.4. Gelet op het voorgaande, zal de Afdeling het door de vreemdeling tegen het besluit van 19 oktober 2005 ingestelde beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 in zaak no. AWB 05/51918;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

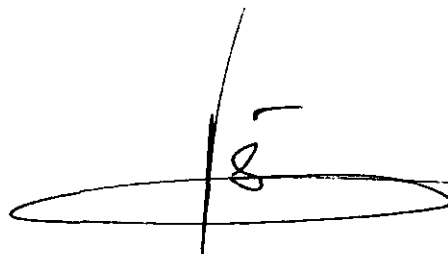
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2007

248-523.

Verzonden: 8 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
plaats Zwolle
Sector bestuursrecht
Eenkamercollege kamer voor vreemdelingen zaken

registr.:

Awb 05/51918

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Nigeriaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9903.29.8023,
gemachtigde: mr. L.M. Straver, advocaat te Utrecht,
eiseres;

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE
als rechtsoptvolger van de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
gemachtigde: mr. M.S. Veld, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

Handwritten: HB Week 17

Handwritten: 9.

IND dossier:			
Indicatie:			
UAD omvangsdatum:			
Besluit:			
IND ontvangst datum:	25 APR 2007		
Registratie in INDIS:	naam mow:	datum:	unit:
	HB	28-4-7	33V
Invuier controle:	naam mow:	datum:	unit:

1 Procesverloop

- 1.1 Op 28 april 2000 heeft eiseres aangifte gedaan ter zake van overtreding van artikel 250 van het Wetboek van Strafrecht. Deze aangifte is ambtshalve aangemerkt als een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf. Bij besluit van 12 december 2000 is aan eiseres een vergunning tot verblijf onder de beperking "onder beperking als genoemd in de Vreemdelingencirculaire 1994, B17" verleend met ingang van 28 april 2000 en laatstelijk verlengd tot 28 april 2003.
- 1.2 Op 17 januari 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "onder de beperking genoemd in de Vreemdelingencirculaire, B9" ingediend. Bij besluit van 31 december 2003 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 28 januari 2004 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 19 oktober 2005 (verzonden op 24 oktober 2005) ongegrond verklaard.
- 1.3 Bij brief van 17 november 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 16 januari 2006. Op 24 mei 2006 en 23 januari 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 8 februari 2007 behandeld. Eiseres is niet verschenen, maar heeft zich doen vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of verweerder terecht de verzochte verblijfsvergunning aan eiseres heeft onthouden.

- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat de aanvraag van eiseres om verlenging van de geldigheidsduur van de haar verleende verblijfsvergunning is afgewezen, nu het feitelijke proces tegen de verdachte is afgerond en er derhalve geen sprake meer is van een strafrechtelijk opsporings- en vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan. De door de gemachtigde van eiseres aangehaalde en in het beleid in B9/4.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) neergelegde factoren komen eerst aan de orde indien een aanvraag om voortgezet verblijf is ingediend. Niet is gebleken dat op grond van artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) verblijf aan eiseres moet worden toegestaan. Ten slotte is op grond van het bepaalde in artikel 7:3 onder b van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van het horen van eiseres afgezien.
- 2.3 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder niet schriftelijk heeft onderbouwd dat de strafzaak tegen de tweede verdachte inmiddels daadwerkelijk is afgerond. Nu de gemachtigde van eiseres eerst in de beroepsfase de betreffende stukken van verweerder heeft ontvangen, heeft eiseres deze grond niet eerder naar voren kunnen brengen. Verder heeft eiseres gesteld dat verweerder ten onrechte niet heeft beoordeeld of in het geval van eiseres sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding dienen te leiden. Verweerder heeft evenmin ambtshalve getoetst aan artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000. Verder is het bestreden besluit in strijd met artikel 8 EVRM. Ten slotte is eiseres ten onrechte niet op haar bezwaar gehoord.
- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Uit het door verweerder op voorhand van de zitting aan de rechtbank gezonden besluit van 2 november 2006 is gebleken dat aan eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf" is verleend met ingang van 31 augustus 2006 en geldig tot 31 augustus 2011.
- De gemachtigde van eiseres heeft desgevraagd bij brief van 23 januari 2007 aan de rechtbank medegedeeld onderhavig beroep te willen handhaven, gelet op het feit dat eiseres wordt geconfronteerd met een gat in haar verblijfsrecht in de periode van 28 april 2003 tot 31 augustus 2006.
- 6 De rechtbank stelt vast dat eiseres zich eerst in beroep op het standpunt heeft gesteld dat verweerder niet heeft onderbouwd dat de strafzaak tegen de tweede verdachte daadwerkelijk is afgerond.
- Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 maart 2006 (JV 2006/196) overweegt de rechtbank dat de toetsing door de rechtbank van het bestreden besluit er niet aan in de weg staat en dat voorts geen rechtsregel verbiedt dat, binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden, bij de beoordeling van het beroep gronden worden betrokken die na het nemen van dat besluit zijn aangevoerd en niet als zodanig in bezwaar naar voren zijn gebracht. De rechtbank zal voormeld standpunt van eiseres dan ook bij de beoordeling van het beroep betrekken.
- 2.7 Ingevolge het beleid in hoofdstuk B9 Vc 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houdende met de vervolging van mensenhandel, worden verleend aan de vreemdeling die slachtoffer-aangever is van mensenhandel, voor zover er sprake is van strafrechtelijk opsporingsonderzoek of vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan.

In dit hoofdstuk is voorts bepaald dat de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning niet wordt verlengd indien er geen sprake meer is van een strafrechtelijk opsporings- en vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke instantie van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan. Zodra de strafzaak door het Openbaar Ministerie wordt geseponeerd of de uitspraak in het proces tegen de verdachte onherroepelijk is geworden, komt de grond aan de verblijfsvergunning als bedoeld in hoofdstuk B9 te ontvallen.

- 2.8 Uit het door verweerder bij het verweerschrift overgelegde uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister van 19 januari 2007 is de rechtbank gebleken dat de tweede verdachte, mevrouw _____ onder meer wegens het misdrijf, strafbaar gesteld in artikel 250a Sr, bij vonnis van de meervoudige strafkamer van de rechtbank 's-Gravenhage van 7 mei 2001 is veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 5 jaren (parketnr. _____) en dat het gerechtshof 's-Gravenhage bij arrest van 11 juli 2002 in het hoger beroep tegen de zaak met voornoemd parketnummer mevrouw _____ wederom heeft veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 5 jaren. In voornoemd uittreksel is aangegeven dat laatstgenoemd arrest op 5 augustus 2002 onherroepelijk is geworden.

In voornoemd uittreksel is echter eveneens te lezen dat de meervoudige strafkamer van de rechtbank 's-Gravenhage bij beslissing van 23 april 2003 aan mevrouw _____ de verplichting heeft opgelegd tot betaling aan de staat van een bedrag van € 82.773,83 ter ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel, subsidiair 511 dagen hechtenis, en dat bij deze beslissing als status staat vermeld "niet onherroepelijk".

- 2.9 De rechtbank stelt vast dat blijkens het ten tijde van het bestreden besluit geldende beleid als neergelegd in B9/4.6 Vc 2000 de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan worden verlengd zolang er sprake is van een strafrechtelijk opsporings- en vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit terzake waarvan aangifte is gedaan.

Nu uit voornoemd uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister niet is gebleken van andere strafbare feiten dan die welke samenhangen met mensenhandel, moet het er naar het oordeel van de rechtbank voor worden gehouden dat de beslissing tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel een zodanige samenhang vertoont met de hiervoor weergegeven berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan, dat – gelet op het feit dat voornoemde beslissing blijkens het uittreksel nog niet onherroepelijk is – de berechting in feitelijke aanleg nog niet is geëindigd.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd dat de geldigheidsduur van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning niet kan worden verlengd. De rechtbank zal het bestreden besluit dan ook vernietigen wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Gelet hierop behoeven de overige stellingen van eiseres geen bespreking meer.

- 2.10 Het beroep is gegrond.

- 2.11 Er bestaat aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van haar beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor de zitting; waarde per punt € 322,-; wegingsfactor 1). Ingevolge artikel 8:75, derde lid, Awb wordt de Staat der Nederlanden aangewezen als de rechtspersoon die de kosten moet vergoeden.

3 BESLISSING

De rechtbank

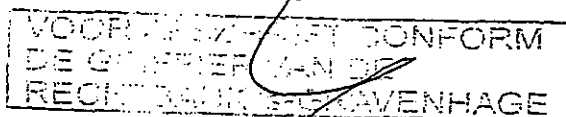
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 19 oktober 2005;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te geven met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te voldoen;
- gelast dat de Staat der Nederlanden aan eiseres het griffierecht ad € 138,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers in tegenwoordigheid van H. Blekkenhorst als griffier en in het openbaar uitgesproken op

24 APR. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **24 APR. 2007**

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

nr.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 MEI 2007	
ZAAKNR. 200703543	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hogerberoepschrift

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Ministerie van Justitie, Schedeldoekshaven
100, 2511 EX Den Haag,

appellant,

gemachtigde: mr. A. van Blankenstein
advocaat te Den Haag
(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

wonende te

verweerder,

gemachtigde: mr. L.M. Straver
advocaat te Utrecht

1 Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 (Awb 05/51918) (**prod. 1**), verzonden op 24 april 2007, in welke uitspraak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 19 oktober 2005 gegrond heeft verklaard, de beschikking heeft vernietigd en bepaald heeft dat de staatssecretaris opnieuw moet beslissen op het bezwaar gericht tegen het besluit van 31 december 2003 waarbij is afgewezen de aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, onder een beperking verband houdend met de vervolging van mensenhandel.

Hierna zal de staatssecretaris allereerst een overzicht geven van de procedure (onder 2). Daarna volgen onder 3 de grieven en de toelichting daarop en onder 4 de conclusie.

2 Procedure

- 2.1 Verweerster is geboren op _____ in Nigeria. Verweerster heeft de Nigeriaanse nationaliteit. Zij is vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet.
- 2.2 Op 20 juli 2000 verzocht zij om verlening van een vergunning tot verblijf. De aanvraag is bij besluit van 2 augustus 2000 niet ingewilligd. Het tegen dat besluit gerichte bezwaar is bij besluit van 12 december 2000 gegrond verklaard en aan verweerster is met ingang van 28 april 2000 een vergunning tot verblijf verleend onder een beperking als genoemd in de Vreemdelingencirculaire 1994, B17. De vergunning is overeenkomstig artikel 115, tweede lid Vw per 1 april 2001 omgezet in een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw onder een beperking verband houdend met vervolging van mensenhandel. De vergunning is twee keer verlengd, laatstelijk tot 28 april 2003
- 2.3 Op 17 januari 2003 heeft verweerster een aanvraag om verlenging van haar verblijfsvergunning ingediend. Bij beschikking van 31 december 2001 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning niet ingewilligd. Deze beschikking is op 31 december 2003 bekendgemaakt.
- 2.4 Bij brief van 28 januari 2004 heeft verweerster bezwaar gemaakt tegen de niet-inwilliging van haar aanvraag. Het was verweerster op grond van artikel 73, eerste lid, Vw, toegestaan de beslissing op het bezwaar hier te lande af te wachten.

- 2.5 Bij beschikking van 19 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het bezwaar ongegrond verklaard. Deze beschikking is op 24 oktober 2005 bekendgemaakt.
- 2.6 Bij brief van 17 november 2005 heeft verweerster tegen deze beschikking beroep ingesteld. Tevens heeft verweerster een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. De gronden van het beroep zijn ingediend op 16 januari 2006 en aangevuld op 23 januari 2007. De Minister van Justitie heeft op 23 januari 2007 een verweerschrift ingediend.
- 2.7 Op 11 januari 2006 heeft verweerster een aanvraag om wijziging van de beperking van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, ingediend. De aanvraag is bij besluit van 10 maart 2006 afgewezen. Het daartegen gerichte bezwaar is bij besluit van 2 november 2006 gegrond verklaard en aan verweerster is met ingang van 31 augustus 2006 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw verleend onder een beperking verbandhoudend met voortgezet verblijf. Naar aanleiding hiervan heeft verweerster het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingetrokken.
- 2.8 De behandeling van het beroep ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 februari 2007. De gemachtigde van verweerster heeft daarbij pleitaantekeningen overgelegd. Bij uitspraak van 24 april 2007 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard, de beschikking van 19 oktober 2005 vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris opnieuw moet beslissen op het bezwaarschrift van 28 januari 2004. De Staat is veroordeeld de proceskosten te vergoeden.

3 Grieven

Inleiding

- 3.1 De staatssecretaris is van oordeel dat de beschikking van 19 oktober 2005 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beschikking ongegrond dienen te worden verklaard.

Grief I

- 3.2 In rov 2.9 heeft de rechtbank overwogen:

Nu uit voornoemd uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister niet is gebleken van andere strafbare feiten dan die welke samenhangen met mensenhandel, moet het er naar het oordeel van de rechtbank voor worden gehouden dat de beslissing tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel een zodanige samenhang vertoont met de hiervoor weergegeven berechting in feitelijke aanleg van de

verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan, dat - gelet op het feit dat voornoemde beslissing blijkens het uittreksel nog niet onherroepelijk is - de berechting in feitelijke aanleg nog niet is geëindigd. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd dat de geldigheidsduur van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning niet kan worden verlengd. De rechtbank zal het bestreden besluit dan ook vernietigen wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Gelet hierop behoeven de overige stellingen van eiseres geen bespreking meer.

- 3.3 De staatssecretaris kan zich met deze onderdelen van de uitspraak niet verenigen.

Toelichting

- 3.4 Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat uit het uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister blijkt dat de berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit ter zake waarvan door verweerster aangifte is gedaan, nog niet is geëindigd.
- 3.5 Ten tijde van de bestreden beschikking was in Vc 2000 B9/4.6 (thans Vc 2000 B9/9.1) bepaald dat voor slachtoffers van mensenhandel geldt dat de verblijfsvergunning niet wordt verlengd indien er geen sprake meer is van een strafrechtelijk opsporings- en vervolgonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit ter zake waarvan aangifte is gedaan. In Vc 2000 B9/4.1 was onder meer opgenomen:

Om tot vervolging over te kunnen gaan is een aangifte geen absolute voorwaarde. Desalniettemin is het voor het opsporings- en vervolgonderzoek van groot belang dat zowel slachtoffers als getuigen die aangifte doen gedurende langere tijd ter beschikking blijven van het Openbaar Ministerie om de bewijsvorming te kunnen afronden. Dit rechtvaardigt de opschorting van de verwijdering dan wel het verlenen van een tijdelijke vergunning tot verblijf. (Thans Vc 2000 B9/1)

- 3.6 Het beleid is erop gericht slachtoffers en getuigen van mensenhandel beschikbaar te houden met het oog op het bewijs dat geleverd moet worden teneinde de dader van mensenhandel te veroordelen. De rechtbank heeft dan ook miskend dat de berechting in feitelijke aanleg, waarnaar in het beleid wordt verwezen, ziet op de strafrechtelijke vervolging die gericht is op een uitspraak overeenkomstig artikel 351 Wetboek van Strafvordering waarbij een straf als bedoeld in artikel 9 Wetboek van Strafrecht kan worden opgelegd. Het beleid verwijst niet naar andere strafrechtelijke procedures zoals procedures die gericht zijn op het opleggen van een maatregel als bedoeld in Titel IIa, Boek I, Wetboek van Strafrecht.

- 3.7 De rechtbank heeft dan ook ten onrechte belang gehecht aan de omstandigheid dat de persoon waartegen verweerster een verklaring heeft afgelegd hoger beroep heeft ingesteld tegen een uitspraak van de meervoudige strafkamer van de Rechtbank Den Haag van 23 april 2003, waarbij een ontnemingmaatregel is opgelegd als bedoeld in artikel 36e Wetboek van Strafrecht. Daarbij is van belang dat voor een ontnemingmaatregel in artikel 511b t/m 511i Wetboek van Strafvordering een afzonderlijke, van de strafzaak afgesplitste, procedure is gecreëerd. In beginsel zal een slachtoffer van mensenhandel, geen rol spelen in een dergelijke procedure. De ontnemingmaatregel kan immers uitsluitend worden opgelegd nadat een persoon is veroordeeld wegens het begaan van een strafbaar feit. De maatregel kan worden opgelegd indien de veroordeelde voordeel heeft gekregen door middel van of uit de baten van het begane strafbare feit. De verklaringen van een slachtoffer zijn in beginsel alleen van belang voor de procedure waarbij de dader wordt veroordeeld wegens het begaan van een strafbaar feit.
- 3.8 De uitspraak van de rechtbank is dan ook gebaseerd op een verkeerde uitleg van het beleid.
- 3.9 De berechting in feitelijke aanleg van de persoon waartegen verweerder heeft getuigd is geëindigd met de uitspraak van het Gerechtshof Den Haag van 11 juli 2002. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geoordeeld dat onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd dat de geldigheidsduur van de aan de verweerster verleende verblijfsvergunning niet kon worden verlengd.
- 3.10 De staatssecretaris verzoekt Uw Afdeling de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle van 24 april 2007 te vernietigen en het beroep van verweerster alsnog ongegrond te verklaren.

4 Conclusie

De staatsecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door het verweerster tegen het besluit van 19 oktober 2005 ingestelde beroep.

Advocaat 22 mei 2007

behandeld door	A. van Blankenstein
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 24
fax	(070) 515 30 07
e-mail	a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009205
referentie	IND-9903.29.8023